Sygn. akt II KK 126/22

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Marek Pietruszyński
SSN Barbara Skoczkowska (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 marca 2022 r.,
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w sprawie **T. K.**,
skazanego za popełnienie przestępstw z art. 278 § 1 k.k.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego,
od wyroku Sądu Rejonowego w L. ,
z dnia 8 marca 2021 r., sygn. akt III K (…),

uchyla wyrok w zaskarżonej części tj. niezawierającej rozstrzygnięcia, opartego o przepis art. 37a § 1 k.k., o środku karnym, środku kompensacyjnym lub przepadku i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w L. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

T. K. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 2 września 2020 r. w miejscowości L., na terenie sklepu R. mieszczącym się w P. przy ul. L., działając wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonym sprawcą, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci czterech sztuk perfum oraz olejku B.(…), powodując straty w łącznej wysokości 869,95 zł na szkodę sklepu R. Sp. z o.o. z siedzibą w Ł., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.;

2. w dniu 2 września 2020 r. w miejscowości L., na terenie sklepu R. mieszczącym się w F. przy ul. W., działając wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonym sprawcą, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci czterech sztuk perfum, powodując straty w łącznej wysokości 699,96 złotych na szkodę R. Sp. z o.o. z siedzibą w Ł., tj. o czym z art. 278 § 1 k.k.;

III. w okresie od 18 sierpnia 2020 r. do 9 września 2020 r. w L., działając w krótkich odstępach czasu, wykorzystując tą samą sposobność, działając wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonym sprawcą, w sklepie R. mieszczącym się w Galerii O. przy ul. A., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci trzech sztuk olejków do skóry oraz trzech sztuk perfum, powodując straty w łącznej wysokości 894,94 złotych na szkodę R. Sp. z o.o. z siedzibą w Ł., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w L. , wyrokiem z dnia 8 marca 2021 r„ sygn. akt III K (…), uznał T. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I, II i III aktu oskarżenia wyczerpujących dyspozycję art. 278 § 1 k.k. i za czyny te skazał go i za każdy z tych czynów, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § la pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k., wymierzył mu karę po 2 lata ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, a na podstawie art. 85 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k., orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 lat ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie.

Orzeczenie to uprawomocniło się wobec oskarżonego T. K. w dniu 16 marca 2021 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, w zakresie braku obligatoryjnego rozstrzygnięcia o nałożeniu na oskarżonego środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku, wskazanych w art. 37a § 1 k.k., na niekorzyść T. K., zarzucił:

> „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 37a § 1 k.k., polegające na nie orzeczeniu wobec oskarżonego T. K. wymienionych w tym przepisie: środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku, do czego zgodnie z przywołanym przepisem Sąd był zobowiązany, skazując oskarżonego za czyny z art. 278 § 1 k.k. i wymierzając mu na tej podstawie jednostkowe kary ograniczenia wolności, nieprzewidziane w sankcji przepisu art. 278 § 1 k.k., który przewiduje jedynie możliwość wymierzenia kary pozbawienia wolności, bez jednoczesnego orzeczenia wobec oskarżonego jakiegokolwiek środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku, orzeczenie których, w myśl dyspozycji art. 37a § 1 k.k., jest obligatoryjne w przypadku wymierzenia kary ograniczenia wolności zamiast kary pozbawienia wolności, jako wyłącznie przewidzianej w przepisie stanowiącym podstawę skazania”,

oraz wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w L. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona niekorzyść skazanego T. K. , jako zasadna w stopniu oczywistym, podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Istotnie w przedmiotowej sprawie doszło do obrazy wskazanego w kasacji przepisu prawa materialnego. Skoro bowiem Sąd Rejonowy w L. zdecydował o orzeczeniu wobec T. K. kary ograniczenia wolności w miejsce kary pozbawienia

wolności, którą zagrożone jest przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., a do czego był uprawniony wobec treści art. 37a § 1 k.k., to był on obowiązany do równoczesnego orzeczenia przewidzianego w tym przepisie środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku.

Błędem więc było nie orzeczenie przez Sąd Rejonowy jednego ze środków przewidzianych w tym przepisie, które to środki są obligatoryjne w razie zastosowania niewątpliwego dobrodziejstwa zamiany kary pozbawienia wolności na karę rodzajowo łagodniejszą, jaką jest kara ograniczenia wolności. Skutkować to musiało uchyleniem zaskarżonego wyroku we wskazanej części i przekazaniem sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Z uwagi na zakres zaskarżenia i treść zarzutu kasacyjnego, poza przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego pozostają wskazywane przez skarżącego inne błędy, jakich miał dopuścić się Sąd orzekający w tej sprawie, szczególnie, że jak zauważa on, nie miały one wpływu na treść tego zaskarżonego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji orzeczenia.